

- Isten beszéde: élő, cselekvő, hatalommal bíró beszéd. A mi beszédünk nem az!
 - o Teremt vele („teremtész a gondolatoddal” – ez hamis).
 - o Parancsol, életre, követésére hív („Kövess engem!” – ez sem működne, ha csak emberi felszólítás lenne).
 - o Megítél, elválaszt. Mondják, hogy „kétélű fegyver, mert miközben más megítélek vele, engem is megítél” – de az ige szerint élesebb ennél. Élesebben ítél meg engem, és először ítél meg engem („először a magad szemében a gerendát...”).
- Beszél velem, de nem mindig egyformán. Készen, nyitottan kell hallgatnom, de abban is Ő segít, hogy kész és nyitott legyek. Folyamatosan dolgozik rajtam.
- Ha nem beszél, az az Ő ítélete. Ha ezután elkezd beszélni arról, hogy miért nem beszél, az az Ő kegyelme.
- Emberi beszéd ilyen alaposan nem tud megítélni, mert emberek nem látnak így belém. Még én magam sem.
- Amikor meglátom, hogy nem egyenesek a szándékaim, hogy amit imádságban kérek, és jó, azt is más célból kérem, akkor is Ő mutatta ezt meg nekem.
 - o Pl. azt kérem, hogy szabadítson meg egy makacs, visszatérő bűn kényszerétől – azért, mert szeretem az Urat, és fáj, hogy megbántom, vagy azért, hogy nekem ne kelljen küzdenem? – Isten nem ígért könnyű, harcmentes életet. „Aki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét...” – ez folyamatos harc, mert az „önmagam” mindig ott van.
 - o Pl. azt kérem, hogy X. Y. térjen meg – azért, hogy ne piszkáljon?
 - o Pl. azt kérem, hogy X. Y-nak „adja meg mindennapi kenyerét”, „gyógyítsa meg” – azért, hogy nekem ne kelljen szolgálnom felé?
- Ezeket felfedi előttem, akár azonnal, imádkozás közben. Akkor aztán a kéréseim is átalakulnak...
- Beszél és megítél mások bizonyoságtételén keresztül. Pl. az illető elmondja, hogy miben ítélte meg őt Isten, és felismerem, hogy az a bűn bennem is megvan.
- A megítélés célja a jó elválasztása a hitványtól (Jer 15,19, Károli). Ha hívó vagyok, akkor „van bennem jó”, mert bennem él Krisztus (Gal 2,20). Ővele nem fér össze, ami hitvány, ezért végzi folyamatosan az „elválasztás” munkáját.
- Mindenki „nyilvánvaló, leplezetlen, meztelen” Őelőtte. (Utcai hirdetésben is látom ezt az igét, és ráébredek, mi minden kavarg bennem.)
 - o Elrejteni nem lehet sem a bűnös gondolatokat, sem a mulasztásokat. Csak megvallani és megadni magam Isten előtt.
 - o Aki mindvégig rejteget, annak az utolsó ítéletkor kell számot adnia. Kegyelem, hogy már most meg lehet vallani. „Járuljunk azért bizalommal a kegyelem királyi székéhez...”
- Ha megadtam magam Isten előtt, akkor elkezd tanítani, megerősíteni. Pl. megérteti velem, hogy a mások felé való szolgálat, értük való imádság előtt nekem kell megtérnem – bűnöket megvallanom, letennem, mellékgondolatok nélkül imádkoznom, és hinnem, hogy Isten azt megteheti, ha és amikor és ahogyan akarja.
 - o A küzdelem és a kereszt nem szűnik meg. Pl. megszabadultam egy visszatérő bűntől – észreveszek más. X. Y. megtér – lehet, hogy még több gondom lesz vele.

- De nem egyedül kell küzdenem. Imádkoznom kell továbbra is az aktuális dolgokért, emberekért. Isten Igéje pedig ezután is el fogja választani a jót a rossztól, az imádságomban is.